

faldet af den videre Forhandling senere vil blive, skal jeg afholde mig fra at hønne om.

Carlsen: Forinden vi gaa til Afstemning, skal jeg tillade mig at opløse det høje Thing om, hvilke Grunde det er, der have bestemt mig til just at tage denne Sag, saaledes som jeg har taget den. Jeg vil ikke negte, at det ellers, hvis jeg ikke udtalte mine Grunde, maaste i Begyndelsen paa et eller andet Punkt kunde være lidt uforstaaeligt for de ærede Herrer, hvad der har bestemt mig dertil. Jeg skal da begynde med at sige, at jeg agter at stemme for alle de Ændringer, som den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kredts (Bloug) har foreslaaet, efter at jeg har hørt, at den ærede Conseilspræsident ikke har Noget imod at modtage en Finanslov, hvorpaa de ere optagne. Jeg vilde have søiet til, at jeg vilde ikke under noget Forhold have opgivet noget af dem igjen paa et senere Stadium, dersom den ærede Conseilspræsident, da han udtalte sig, var gaaet videre i Styrke, end han gjorde det. Smid- lertid skal jeg sige, at, skjøndt jeg agter at stemme for Ændringsforslagene, agter jeg dog at stemme imod Overgangen til 3die Behandling af hele Forslaget. Det er fuldstændig rigtigt efter min Opfattelse, hvad den ærede Forslagsstiller har sagt, at det tydeligt fremgaar — jeg tror, at man ogsaa tidligere har kunnet mere end skimte det — af de sidste Forhandlinger og af Flertalsordførers Udtalelser i Folkethinget, da denne Sag laa for der, at den dybere Grund til Vanskeligheden ved at komme til en Overenskomst, naar Meningerne i Landstinget differere fra Meningerne i Folkethinget om Finanslovens Positioner, væsentlig hviler paa den Opfattelse, som idetmindste for Liden synes at være Flertallets Mening i Folkethinget — hvis man ellers tør antage, at Ordføreren der har udtrykt, hvad der er Flertallets Mening — at Landstinget ikke er fuldt ligeberettiget, ikke har en grundlovsmaessig Tilgeberettigelse til til Slutning at være med til at bestemme, hvilke Positioner der skal staa paa Finansloven, og hvilke ikke. Men under saadanne Vilkaar og under denne Forudsætning tror jeg, at en sand og sund Grund for en Overenskomst mangler. Det er derfor min Overbevisning — hvis ellers det, jeg har antaget som

Forudsætning, er rigtigt — at der ikke vil komme noget Glædeligt ud af et fornyet Forsøg paa at komme til en Overenskomst; der vil sandsynligvis ikke komme noget Andet ud deraf end en forøget Spænding og gjensidig Misforstaaelse. Da nu Regjeringen har en Bemyndigelse til at bruge de fornødne Pengemidler til at fortsætte Statsstyrelsen, ser jeg, i Haab om, at en saadan Stemning noget i Liden kunde forandres, ikke rettere, end at der ikke kunde være overveieende Betænkelighed ved at udsætte disse Forhandlinger om Finansloven saa længe, som Forholdene tillade det. Jeg vilde nemlig da haabe, at endel af de gode Mænd af Flertallet i Folkethinget, der, som bekjendt, sætte en høj Pris paa, at Folkethinget kunde naae en større og betydeligere Indfyldelse paa hele Regjeringens Gang, kunde ved en nærmere Overveelse komme til den Anskuelse, at de vilde snarere naae dette Maal, hvis de ikke spildte Kræfter og Tid ved principielle Kampe om Grændsen for begge Things Myndighed. Jeg kan heller ikke tro, at man skulde være ganske blind for, at det er farligt at lege med Ild. Der er ingen af de gode Herrer der, saa lidt som vi, der kunne sige, hvad Enden vil blive paa det Hele, dersom det bliver saaledes ved, at vi hvert eller hvert andet eller hvert tredje Aar skulle, jeg vil ikke sige forhandle om Finansloven i August Maaned, men komme dertil, at det bliver umuligt at blive færdig i rette Tid med Finansloven, endfige da, at det skulde blive umuligt overhovedet at blive enig. Det er klart, at kommer det dertil, kan der ikke regjeres med Forsætningen. Jeg kan derfor ikke sige Andet, end at medens det, jeg nu har sagt, var Grunden til, at jeg stemte imod Overgangen til 2den Behandling, saaledes er det fremdeles min Overbevisning nu som før, at det i Grunden var det Forstandigste, om vi nu lode være med at gjøre nye Forslag om Overenskomst. Da det imidlertid er sket, og jeg har været den Æneste i Landstinget, som ved 1ste Behandling var af den Mening, som jeg nu har udtalt, skal jeg naturligvis forsaavidt søie mig efter Thinget, at jeg ved at stemme Ja til Ændringsforslagene dermed tillkjendegiver, at ogsaa jeg finder, at disse Forslag burde findes paa Finansloven.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§ 12—16 (se Tillæg C. Sp. 1293—94).

ansaaes vedtagne uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Bloug til § 26 og flere Paragrafer:

§ 26.

VI. 4. I 2den Linie efter Ordet „Statskassen“ udgaar: „eller af Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven“.

I 4de Linie ændres: „300,000 Kr.“ til: „570,000 Kr.“